

РЕШЕНИЕ

№ 7408

гр. София, 05.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **8076** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мариета Райкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на С. С. П. чрез процесуалния й представител адв. Ал.К. срещу Решение № 2801 от 21.07.2022г. по АНД 5642 по описа за 2022г. на Софийски районен съд, НО, 23-състав, с което е потвърдено наказателно постановление № Р – 10 - 48 /23.03.2022г., издадено от заместник - председател на Комисията за финансов надзор, с което на основание чл.221,ал.1,т.2 от ЗППЦК на жалбоподателя е наложено административно наказание- глоба в размер 1 000 лв. за нарушение на чл.116в, ал.5 от ЗППЦК.

Касаторът оспорва решението като навежда доводи за нарушение на материалноправните и процесуалноправни разпоредби в контекста на основанията по чл. 348 НПК. Излага подробни съображения в подкрепа на поддържаната теза. Моли съдебният акт и потвърденото с него НП да бъдат отменени. В съдебното заседание, редовно призован, изпраща представител, който поддържа изложените в жалбата доводи, като акцентира, че основно значение в случая има разпоредбата на чл.231, ал.4 от Търговския закон и че вписването на жалбоподателката като член на Съвета на директорите в Търговския регистър е съществено ново обстоятелство за

преценката за извършено нарушение.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. Излага своите съображения какво е естеството на извършеното нарушение и че то е различно от твърдяното като доводи от жалбоподателя.

И двете страни представят писмени бележки, които са в контекста на вече изразените аргументи.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли решението да бъде потвърдено.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е основателна, макар и не изцяло на основанията, изтъкнати от касатора.

Обжалваното решение е постановено след събиране на всички необходими и относими доказателства и при проведено съдебно следствие, което е осигурило обективно, всестранно и пълно изясняване на значимите за правния спор обстоятелства, при точно съблюдаване на процесуалните правила.

Анализът на доказателствата е точен и обективен, при правилно изяснени параметри на административнонаказателното обвинение. Същото се изразява в това, че жалбоподателят П., в качеството си на избран член на Съвета на директорите на дружеството „Чайкафарма Висококачествените лекарства“ АД, в 7-дневен срок от внасянето на определената от общото събрание на акционерите гаранция за управлението си като член на СД (внасянето- нейно самостоятелно задължение по чл. 116в, ал.2 от ЗППЦК) не е представила в КФН документ, удостоверяващ внасянето и блокирането на определената гаранция- нарушение по чл.116в, ал.5 от ЗППЦК. Г-жа П. е избрана за член на Съвета на директорите на дружеството на 14.06.2021г., внесла е сумата, представляваща гаранция по смисъла на чл.116в, ал.2 от ЗППЦК на 25.06. 2021г. (видно от представената в административнонаказателното производство вносна бележка), а уведомяването на КФН и представянето на въпросната вносна бележка е станало на 15.07.2021г. (в отговор на писмо № РГ-05-1329-6 от 15.07.2021г. на КФН).

Противно на твърдението на касатора, първоинстанционният съд не е застъпвал становище, че закъснението на жалбоподателя да изпълни задължението си по чл.116в, ал.5 от Закона, е за периода от 14.06.2021г. до 15.07.2021г. От фактическа страна административнонаказателното обвинение на госпожа П. е с посочена дата на извършване на нарушението 03.07.2021г. т.е. периода на закъснението да уведоми КФН за внесената гаранция е за времето от 03.07.2021г. до 15.07.2021г.; правилно е определен началният момент на възникване на задължението ѝ за това уведомяване, а именно –седемдневен срок от внасянето на гаранцията. Няма спор, че изборът на жалбоподателката за член на Съвета на директорите и съобразно разпоредбата на чл.231, ал.4 от Търговския закон има действие от вписването ѝ в Търговския регистър и че именно актът по вписването в ТР завършва фактическия състав за избор на член на СД на дружеството, но тези обстоятелства не са от значение за вмененото ѝ нарушение по чл.116в, ал.5 от ЗППЦК. Тя е избрана за член на СД на 14.06.2021г., което обстоятелство е вписано в

ТР на 24.06.2021г. От този момент тече срокът за изпълнение на задължението ѝ за внасяне на гаранцията по смисъла на чл.116в, ал.2 от ЗППЦК, което задължение тя е изпълнила на 25.06.2021г. Считано от 25.06.2021г. е започнал да тече срокът за изпълнение на последващото ѝ задължение, вменено ѝ като нарушение с атакуваното и потвърдено от първоинстанционния съд наказателно постановление.

Въпреки споделянето на доказателствения анализ, настоящият касационен състав счита, че първоинстанционния съд неправилно е приложил материалния закон.

Видно от представените по делото доказателства, задължението по чл.116в, ал.5 от ЗППЦК е изпълнено от жалбоподателя П. на 15.07.2021г. т.е. закъснението е от 13 дни, който срок не може да се окачестви като продължителна забава. От значение е и обстоятелството, че жалбоподателят своевременно е изпълнила същинското си задължение по внасяне на гаранция на управлението си, което задължение е с водещо значение за защита правата и интересите на акционерите и повишаване доверието на инвеститорите в капиталовия пазар. Без да се омаловажава последващото ѝ задължение за уведомяване на КФН за настъпилите обстоятелства, което задължение е с оповестителен характер и със срок, трябва да се отчете, че забавянето не е застрашило съществено обществените отношения и не е ограничило възможността на регулатора за ефективен контрол на поднадзорния му субект. Към 15.07.2021г. Комисията за финансов надзор е разполагала с информация за избора на жалбоподателя за член на Съвета на директорите на публичното дружество и е можела с обхвата на регулаторните си правомощия да изиска и от публичното дружество, и от трети субекти допълнителни данни и документи по изпълнение на задълженията по ЗППЦК. Това е видно от писмо до С. П. изх.РГ-05-1329-5 от 15.07.2021г. и последващо писмо до „Уникредит Булбанк“ АД изх.№ РГ-05-1329-6 от 25.08.2021г.

За жалбоподателят не са установени предходни нарушения на законодателството, свързано с пазарите на ценни книжа, както и с възложената му управленска дейност на публично дружество; конкретното съставомерно бездействие не е свързано с опит да се укрият данни от Комисията, нито някакви неблагоприятни последици за поднадзорния субект, не е с финансово измерим обхват и е предвидено в закона с цел регулаторния орган своевременно да бъде уведомен за изпълнение на друго задължение. Преследваната цел на въведената нарушена норма е с уведомителен характер.

В този смисъл с оглед проявата си форма, срок на забава, степен на засягане на съответните защитени обществени отношения, данни за жалбоподателя, вмененото нарушение може да се окачестви като „маловажен случай“ по смисъла на чл.28 от ЗАНН

Доколкото липсва легално определение на понятието „маловажен случай“ по чл. 28 ЗАНН, по силата на чл.11 ЗАНН, относно обстоятелствата, изключващи отговорността, следва да се приложи общата част на НК, конкретно легалното определение по чл.93, т.9. Съгласно тази разпоредба, „маловажен случай“ е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид.

В конкретния случай, деянието с оглед незначителната си обществена

опасност, не следва да бъде санкционирано, тъй като наложената санкция, макар и в минималния предвиден от разпоредбата на чл. 222 ал.1 от ЗППЦК размер, не е съобразена с тежестта на извършеното и надхвърля границите на контрол върху дейността на публичните дружества и управляващите ги лица.

Изходът на правния спор не налага произнасяне по разноси, тъй като касаторът в съдебно заседание не е представил данни за направени такива и изрично е застъпил становище, че не претендира.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, XIII-и касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 2801 от 21.07.2022г. по АНД 5642 по описа за 2022г. на Софийски районен съд, НО, 23-състав, И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление наказателно постановление № Р – 10 - 48 /23.03.2022г., издадено от заместник - председател на Комисията за финансов надзор, с което на основание чл.221,ал.1,т.2 от ЗППЦК на жалбоподателя е наложено административно наказание- глоба в размер 1 000 лв. за нарушение на чл.116в, ал.5 от ЗППЦК.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

СЪДИЯ: